

УКРАЇНСЬКА ГРЕКО-КАТОЛИЦЬКА ЦЕРКВА
Верховний Архієпископ Києво-Галицький

Аркуш 1 із 3-х

Вих. ВА 18/133

ВЕЛИКОДНЕ ПОСЛАННЯ
БЛАЖЕННІШОГО СВЯТОСЛАВА

Високопреосвященним і преосвященним владикам,
всесвітлішим, всечеснішим і преподобним отцям,
преподобним ченцям і черницям, дорогим у Христі мир'янам
Української Греко-Католицької Церкви

Христос воскрес!

*Богоотець Давид перед отіненим ковчегом граючи веселився.
Ми ж, народ Божий, святий, прообразів здійснення бачивши,
Веселімось у Бозі, бо воскрес Христос як всемогутній.
Пісня 4 Канону Воскресної утрени*

Дорогі в Христі!

Сьогодні в усій Україні та на поселеннях християни сповнюють невимовною радістю. У ту мить, коли вперше чуємо наше традиційне великоднє привітання «Христос воскрес!», у душі кожного з нас, від наймолодшого до найстаршого, відбувається якась глибока зміна. Ми відчуваємо, як зникають усі проблеми і виклики нашого життя, як змиваються всі турботи та кожна журба, наче «тане віск від лиця вогню». Оця радість є плодом Святого Духа та правдивим знаком, що воскреслий Господь присутній у наших серцях.

Богоотець Давид перед отіненим ковчегом граючи веселився...

У шостій главі другої книги Самуїла читаємо, як цар Давид на початку свого правління постарався, щоб ковчег Завіту був перенесений до столиці, до Єрусалима. У цій реліквії зберігалися таблиці Божого закону, переданого Мойсеєві: вони вважалися найціннішим посіданням Ізраїлю. Ковчег був запорукою непереможності старозавітного народу та сили його царя. Тому Давид зустрів його з великою радістю, з танцями. Ця Божа присутність серед свого народу і відчуття з боку людей священного обов'язку жити за Господніми заповідями пізніше дозволять Псалмоспівцеві промовити: «Над праведником сходить сонце, над щирим серцем – радість. Радуйтеся, праведні, у Господі, і прославляйте Його святе ім'я» (Пс. 97, 11-12).

Наша Пасхальна утрєня бачить у поведінці царя прообраз нинішньої пасхальної радості. І хоч прообраз-ковчєг зник у часи вавилонської навали в VI столітті до Христа, воскреслий Господь присутній вічно серед нас: «Ось я з вами по всі дні аж до кінця віку» (Мт. 28, 20). Уже не прообраз чи провіщення якогось непевного та неосяжного майбутнього, а сам Христос, який воскрес із мертвих, приходить до нас, своїх учнів, як джерело нашої сили і перемоги над злом. У Воскресінні, у новині про Його перемогу над смертю, – вершина радості і здійснення всіх пророцтв і прагнєнь людини.

Веселитися в Бозі – означає дозволити перемозі воскреслого Господа проникнути в мене, звершитися в моєму особистому житті. Ідеться не про якесь тимчасове почуття, а про дійсну участь та причастя Христового Воскресіння. Святий апостол Павло пише: «Бо якщо ми з'єднані з Ним подобою Його смерті, то будемо і подобою воскресіння» (Рим. 6, 5). Святкувати Пасху – це значить воскреснути разом із Христом, перемогти в Ньому і з Ним. Тож наша радість у Ньому та з Ним не скороминує емоція, а постійний стан того, хто живе вірою у воскреслого Господа.

Ми ж, народ Божий, святий, прообразів здійснення бачивши...

Сучасна людина в теперішньому світі не вмє радіти – вона тішиться лише тим, що має, і здебільшого плаче від того, що хотіла б мати, але не посідає. Сьогодні існує ціла індустрія розваг, яка «продає радість», пропонує «купити радість» у вигляді порожніх і хвилиєвих веселощів, насилля чи наркотиків, обіцяє швидко задоволення без відповідальності, пробує заманити втечею у віртуальну дійсність чи земне багатство.

Людина шукає радості, але в цих рєчах її не знаходить. Бо радіти без Бога неможливо. Веселощі без Бога – це примара, яка швидко розсіюється; це залежність, яка так само швидко поневолює та відбирає силу.

Як часто в нинішньому суспільстві в ролі «торговців радості» виступають безвідповідальні політики, новоявлені месії. Порожніми гаслами вони апелюють до ниєх людських бажань. Коштом крові та сліз невинних скривджєних людей чи цілих народів обіцяють радість «для вибраних», які належать до штучно створєного ними «міра», і розраховують, що чинитимуть беззаконня, а все «на всіх язиках» – перєфразуємо слова великого Кобзаря – буде мовчати. Але така радість збудована на піску кумирів, брєхні та насильстві, тому неминує раніше чи пізніше завалиться під власним тягарем.

Ми, натомість, покликані будувати своє щастя і свою радість як свята спільнота дітей Божих. Жити Господньою радістю нєлегко, особливо в нинішніх обставинах. Часто ставимо собі запитання: чи можемо ми сьогодні радіти? чому ми страждаємо? чому з нами це сталося? чи має сенс наша боротьба, кров і страждання, смерть і розруха? Без пасхального таїнства ці запитання залишилися б без відповіді. Однак сам воскреслий Христос відкриває нам зміст людського страждання – перемінюючи його в пасхальній ході на радість у Господі. Святий Максим Ісповідник писав: «Якщо Бог терпить у тілі, коли Він стає людиною, чи ми не повинні радіти, коли терпимо? Оце спільне терпіння відкриває нам Царство. Бо істинно промовив той, хто сказав: якщо

страждаємо разом з Ним, то разом з Ним і прославимося (пор. Рим. 8, 17)». Страждений і воскреслий Господь присутній у кожній людині, яка зазнає терпіння, аж до кінця світу, – у кожному людському болю, у кожній пролитій сльозі та краплі крові, – і Він вводить нас у своє Воскресіння, даруючи нам радість у ньому. Хто терпить в ім'я любові до Бога і ближнього, той вміє веселитися в Бозі, радіти істинною та вічною радістю Воскреслого.

Веселімось у Бозі, бо воскрес Христос як всемогутній

Отож дивімося на наші теперішні страждання, особисті, сімейні, місцеві, всенародні, у світлі пасхального ходу за воскреслим Христом, переходу в радість, руху в надії на цей світлий день, створений Всевишнім. Пасха Господня відкриває нашому народові істину, що наша боротьба – це вхід у Його радість. Наша любов до Батьківщини, що кличе нас до самопожертви в ім'я її свободи і незалежності – це насправді дорога до Воскресіння. Наш непереможний дух дає свідчення перед світом, що не треба боятися перед смертоносною брехнею та насильством, бо «воскрес Христос як всемогутній»!

Сьогодні сам Господь нас потішає – перемінює наш смуток на радість, як це сталося із жінками-мироносицями. Вони йшли до Господнього гробу плачучи, а повернулися сповнені істинною радістю в Бозі. Ішли в темряві безнадії, а отримали світло Воскреслого і звістили апостолам й усьому світові, що Христос воістину воскрес. Нехай перемінить нас це «чудо, чудо всіх чудес», а через нас – наше суспільство і країну, хоч би де ми жили.

Дорогі в Христі браття і сестри! Хай перемога Ісуса Христа над смертю і злом розвіє наші сумніви та відновить у наших серцях надію і радість. Усім вам, в Україні й на поселеннях суцям, засилаю свої сердечні вітання разом із щирими молитвами. Усім військовим та їхнім сім'ям, усім переселенцям, усім, що плачуть на окупованих територіях і в Криму, усім полоненим і ув'язненим сумління свого ради і ради любові до України, усім хворим і стражденим, тим, що на далеких заробітках за кордоном, – кожному з вас зичу передусім радості Божої! Щиро бажаю вам благословених Великодніх свят, смачного свяченого яйця та світлої пасхальної радості!

Благодать воскреслого Господа нашого Ісуса Христа, любов Бога Отця і причастя Святого Духа нехай буде з усіма вами!

Христос воскрес! Воістину воскрес!

Дано в Києві

при Патріаршому соборі Воскресіння Христового,
у п'яту неділю Великого посту, 25 березня 2018 року Божого